

# Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 112-1912)

Originalt emne

*Belysningsvæsen*

*Belysningsvæsen/Belysningsvæsen i Almindelighed*

*Lønninger*

*Lønninger/Pension*

## Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 2. maj 1912](#)
- 2) [Byrådsmødet den 6. juni 1912](#)
- 3) [Byrådsmødet den 4. juli 1912](#)
- 4) [Byrådsmødet den 12. september 1912](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 2. maj 1912 - side 8

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 112-1912)

Meddelelse fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at fhv. Belysningsdirektør E. Gunst er traadt i udenlandsk Tjeneste, samt Henstilling om, at Byraadet afgør, hvad der vil være at foretage i denne Anledning.

Formanden ansaa det for rigtigst, inden man gik videre med Sagen, at indhente Erklæring fra Gunst.

Samuelson bemærkede, at Meningen med Indstillingen var, at Formanden skulde søge de fornødne Oplysninger, saaledes at det blev en Byraadssag og ikke en Udvalgssag. Efter

hvad der var kommet til Belysningsudvalgets Kundskab, var Gunst ansat som Generalagent i Skandinavien for Firmaet West & Co., Manchester, med fast Løn og Provision og vilde saaledes ifølge Pensionsreglementets § 9 ikke være berettiget til Pension fra Kommunen.

Jakob Jensen spurgte, om man ikke hellere maatte søge Oplysninger hos Firmaet i Stedet for hos Gunst.

Mousten ansaa det for rigtigst at indskrænke sig til at meddele Gunst, at der ikke mere vilde blive udbetalt ham Pension, alt naturligvis under Forudsætning af at Udvalget var sikker paa, at Gunst virkelig var traadt i udenlandsk Tjeneste.

Møller meddelte, at Udvalget havde søgt de nu meddelte Oplysninger gennem et Oplysningsbureau. Der var saaledes ikke Grund til at tvivle paa deres Rigtighed.

Formanden spurgte, om Oplysningsbureauet meddelte noget om, hvor det havde sin Viden fra.

Møller bemærkede, at Oplysningsbureauet ikke angav nogen Kilde, men iøvrigt angav Oplysningerne som bestemte.

Jakob Jensen spurgte, om Udvalget havde Oplysningerne skriftligt.

Samuelson fandt den af Hr. Mousten foreslaaede Fremgangsmaade vel kraftig og ansaa det for rigtigst at give Gunst Lejlighed til at erklære sig. Oplysningerne forelaa skriftligt.

Formanden mente, at man kunde vælge den Form at skrive til Gunst, at Udbetalingen af Pension vilde blive standset, hvis han ikke kunde godtgøre, at Oplysningerne ikke passede.

Christensen troede det bedst at meddele Gunst, at Pensionsudbetalingen vilde blive standset. Spurgte man ham først, vilde han maaske faa Forholdet ordnet, saa man blev nødt til at udbetale Pensionen.

Det vedtoges at meddele Hr. Gunst, at Byraadet efter at have erfaret, at han er traadt i udenlandsk Tjeneste, vil standse Udbetalingen af hans Pension.

*Uddrag fra byrådsmødet den 6. juni 1912 - side 5*

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 112-1912)

Skrivelse af 17. Maj d. A. fra fhv. Belysningsdirektør E. Gunst i Anledning af Inddragningen af hans Pension, saalydende:

"I Besiddelse af det ærede Byraads Skrivelse af 8. ds. (J. Nr. 112) skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg aldeles ikke kan forstaa, hvorledes Optagelsen af et Agentur for et engelsk Firma, eller rettere Stillingen som consultativ Ingeniør, kan have det fjerneste at gøre med Bestemmelsen i Pensionsreglementet om at træde i udenlandsk Tjeneste, saaledes at jeg maa anse det ærede Byraad for ganske uberettiget til, støttende sig herpaa, at ville berøve mig den mig lovlig tilkommende Pension, og dette uden i Forvejen at have adviseret mig.

Hvis det ærede Byraad virkelig skulde fastholde denne sin Beslutning, maa jeg, der krænkes i min Ret, gennem Ministeren og eventuelt gennem Domstolsvej fordre denne respekteret. At jeg vilde beklage et saadant Skridt, er en Selvfølge, men jeg tør haabe, at det ærede Byraad vil forstaa, at det beror paa en fuldkommen Misforstaaelse fra dettes Side, som jeg ikke tvivler om, vil blive rettet, naar den er bleven klar for Byraadet."

Formanden meddelte, at Belysningsudvalgets Udtalelse gik ud paa, at det tilkom Gunst at føre Bevis for, at han ikke var ansat i udenlandsk Tjeneste. Taleren mente, at man kunde tilskrive Gunst, at han maatte meddele, af hvilken Art hans Ansættelse var, bilagt med de fornødne Bevisligheder.

Samuelson bemærkede, at Gunst efter de Oplysninger, Udvalget var i Besiddelse af, var ansat ved et engelsk Firma med en fast Gage paa 2000 Kr. foruden Rejsedæter og Billet til 1. Klasse. Da dette Forhold var i Strid med Pensionsreglementet, mente Udvalget, at det maatte tilkomme Gunst at bevise, at han ikke var i udenlandsk Tjeneste.

Formanden var bange for, at man havde været noget uforsigtig med at føre det paagældende Udtryk fra Statens Bestemmelser over i Pensionsreglementet. Men maaske kunde man føre Sagen igennem.

Mousten fandt Skrivelsen fra Gunst ret ejendommelig, saa der var nok Anledning til at udbede sig nærmere Oplysninger. Efter almindelig Opfattelse stod man i dens Tjeneste, af hvem man fik sine Penge, men maaske var det ikke den juridiske Opfattelse.

Jakob Jensen foreslog at svare, at Byraadet maatte udbede sig nærmere Oplysninger, inden det kunde forandre Standpunkt.

Mikael Johansen spurgte, om det ikke vilde være rigtigst at konferere med en

Højesteretssagfører.

Formanden mente, at det ikke hastede at henvende sig til Sagfører, da det maatte blive Gunst, der maatte anlægge Sag mod Byraadet.

Det vedtoges at tilskrive Hr. Gunst, at Byraadet, forinden dette ændrer sin Stilling til Sagen, maa ønske nærmere Oplysning angaaende Beskaffenheden af den Stilling i det udenlandske Selskabs Tjeneste, hvorm Byraadet har faaet Meddelelse, ledsaget af fornødne Bevisligheder.

*Uddrag fra byrådsmødet den 4. juli 1912 - side 1*

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 112-1912)

Sagen angaaende Inddragningen af fhv. Belysningsdirektør E. Gunsts Pension.

Formanden meddelte, at der nu forelaa Genpart af den Skrivelse, der bestemte Forholdet mellem Gunst og hans engelske Firma, og at dette Forhold var korrekt gengivet i Skrivelse fra Højesteretssagfører Henricques. Gunst havde altsaa foruden Rejsedæter og Provision en fast Løn af 10 Lstl. pr. Maaned, og det var dette Punkt, man maatte hefte sig ved, men om Forholdet kunde kaldes fast Ansættelse, var vel mere tvivlsomt. Taleren ansaa det for rigtigst at henvende sig til en Sagfører.

Mousten gjorde opmærksom paa, at Regulativet indeholdt en Bestemmelse om, at Tvivsspørgsmaal ikke kunde gøres til Genstand for Retssag.

Mikael Johansen spurgte, om den Slags Spørgsmaal ikke efter Regulativet skulde afgøres af Indenrigsministeren. Det var Talerens Overbevisning, at Gunst vilde vinde Sagen.

Formanden troede ikke, at Ministeren kunde udtale sig om Spørgsmaalet med bindende Virkning.

Mousten oplyste, at det stod i Regulativet, at Byraadets Afgørelser kunde indankes for Ministeren. I Almindelighed vilde man vel kunne sige, at Gunst stod i det paagældende Firmas Tjeneste, og at han, da dette var udenlandsk, stod i udenlandsk Tjeneste.

Formanden ansaa det for muligt, at Gunst vilde indanke Sagen for Indenrigsministeren. Skulde Gunst ikke gøre dette, men gaa til Domstolene, vilde disse næppe anse sig for

inkompetente til at træffe Afgørelsen.

Samuel sen hævdede, at det maatte være Gunst og ikke Byraadet, der maatte indanke Sagen for Ministeriet. Gunst var indtraadt i det engelske Firmas Tjeneste ca. 7 Uger efter at være blevet pensioneret, saa det var sikkert aftalt i Forvejen, at han skulde have denne Plads, hvorved han sikkert tjente kolossalt.

Formanden mente, at man maaske foreløbig kunde henholde sig til § 17 i Regulativet, men ansaa det dog for rigtigst straks at træde i Forbindelse med en Højesteretssagfører.

Møller spurgte, om man ikke skulde nøjes med at spørge en Overretssagfører.

Formanden ansaa det for givet, at Sagen vilde gaa til Højesteret.

Jakob Jensen havde intet imod at spørge en Sagfører. Det var ret mærkeligt at faa saadanne Bestemmelser optaget i et approberet Regulativ og saa dog staa værgeløs i givet Tilfælde.

Magnus Nielsen troede sikkert, at Forholdet i dette Tilfælde var anderledes end ved almindelige Kontraktforhold, der kunde undergives Retsafgørelser, idet Gunst, naar han paaberaabte sig Regulativet, ogsaa maatte bøje sig for dettes Bestemmelser.

Det vedtoges at æske en Højesteretssagførers Mening.

*Uddrag fra byrådsmødet den 12. september 1912 - side 1*

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 112-1912)

Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet angaaende Spørgsmaalet om Inddragelse af fhv. Direktør Gunsts Pension.

Formanden meddelte, at man havde indhentet. Højesteretssagfører Vagn Aagesens Erklæring, og at Udvalget i Henhold til denne indstillede at standse Sagen og tilbagekalde Byraadets Skrivelser til Gunst af 8. Maj og 11. Juni. Taleren ansaa det dog for heldigere at meddele Gunst, at Byraadet nu var kommet til en anden Overbevisning. Efter Højesteretssagførerens Mening maatte der ved Udtrykket "udenlandsk Tjeneste" forstaaes udenlandsk Statstjeneste. Denne Antagelse var ogsaa tidligere gjort gældende fra Talerens Side, og hermed faldt i Virkeligheden Grundlaget for Inddragelsen af Gunsts Pension bort.

Det kedelige var, at man uden nærmere Definition havde optaget dette Udtryk fra Statens Pensionslov i Pensionsreglementet. Medens Højesteretssagføreren udtalte sig ret bestemt om dette Punkt, var han mere tvivlende om, hvorvidt Gunst kunde indanke Spørgsmaalet for Domstolene, men mente dog, at dette kunde gøres, efter at Ministeriet først havde været spurgt. Taleren ansaa det for rigtigst at følge Indstillingen.

Samuelson oplyste, at Udvalget efter at have gennemlæst Højesteretssagføreren Mening var kommet til den Overbevisning, at der intet var at gøre. Højesteretssagføreren lagde stor Vægt paa den af Stadslæge Lunddahl i sin Tid udstedte Erklæring, hvori stod, at Gunst nok kunde paatage sig lettere Arbejde. Betydningen af dette havde man maaske noget overset, da Ansøgningen om Afsked med Pension blev bevilget.

Jakob Jensen mente, at man burde ændre Pensionsreglementet, saa den Slags kedelige Situationer kunde undgaas. En saa vag Lægeattest burde ikke kunne berettigede til Afsked med Pension.

Formanden bemærkede, at det dog var Byraadets egen Skyld, at Afskeden var blevet meddelt paa Grundlag af Lægeerklæringen fra Lunddahl.

J. C. Petersen forekom det, at den største Fejl laa deri, at Lægeerklæringen var udstedt af Gunsts egen Læge. Hvis man traf en saadan Ordning, at en bestemt Læge skulde erklære sig, naar en kommunal Funktionær søgte Afsked paa Grund af Svagelighed, vilde man sikkert opnaa at faa klarere Erklæringer.

Samuelson tvivlede om, at man opnaaede noget ved at antage en bestemt Læge til at undersøge de Funktionærer, der søgte Afsked paa Grund af Svagelighed, idet denne Læge næppe vilde erklære sig, før han havde konfereret ined vedkommendes Læge.

Mousten vilde synes, at der i Pensionsreglementet kunde indsættes en Bestemmelse om, at hvis en pensionsnydende Funktionær overtog en fast Plads, skulde en til den Løn, han tjente, svarende Del fradrages i Pensionen.

Indstillingen vedtoges.